

Først ved et saadant Middel antager jeg, som sagt, at en væsentlig Indskrænkning vil naas.

Johansen: Jeg har ikke begjært Ordet for at komme ind paa Debatten eller for at nævne, hvad der efter min Mening overfor det store Spørgsmaal, som er reist, kan være rigtigt; men jeg har anset det for min Pligt at udtale min Glæde og min Tak ligeoverfor de Udtalelser, som ere faldne fra de forskjellige Sider og ikke mindst fra den ærede Finansminister, idet jeg har en Højeelse af, at der her i dette Thing er en Rensdents til paa saa mange forskellige Omraader ved Lovgivningsmagten at træffe Bestemmelser, som kunne modvirke dette efter min Formening forfærdelig store Samfundsønde, der er næved at træde enhver ædel og sund Højeelse hos Folket. Jeg haaber, at vi i en nær Fremtid, baade her og i det andet Thing, maa komme til en Forstaelse af, hvorledes vi paa de forskellige Omraader skulle modvirke dette Onde, men paa den anden Side er jeg heller ikke saa sangvinsk i min Betragtning, at jeg skulde tro, at en saadan radikal Kur, hvad enten den kommer frem paa den ene eller den anden Maade, kan ske med eet Slag. Vi maa huske paa, det er et gammelt robsæstet Onde i vort Folk, og at der skal Tid til at rulle det op. Men nu har jo vel hele Repræsentationen en Højeelse af, at det er paa høie Tid, at vi faae Bestemmelser truffne derimod paa de forskellige Omraader, og jeg har det Haab og den Tro, at vi skulle enes derom. Jeg er, som sagt, overordentlig taknemmelig for enhver Udtalelse, der er falden, uagtet de meget forskellige Maader, hvorpaa man vil gaa frem. Jeg har ikke hørt een eneste Udtalelse, uden at den jo tyder paa en stærk Trang til at faae Bestemmelser truffne ad Lovgivningens Vej for at forhindre en videre Udbredelse af det, der demoraliserer Folket. Jeg skal altsaa gjentage min Tak til samtlige ærede Medlemmer og haaber, at vi i en nær Fremtid maa komme til Bestemmelser, som kunne virke imod dette Samfundsønde.

Finansministeren: Den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kredts (Krieger) mente, og med Rette, at den nuværende Brændevinsbestatningsmaade medførte stadigt Tab for Statskassen, det vil sige, den gav Statskassen stadigt et mindre Udbytte, end man havde forudsat, dengang Loven om Brændevinsbestatning udkom. Det er fuldstændig rigtigt. Men naar det ærede Medlem saa deraf drog den Slutning, at man uden Hensyn til at søge en Forhøielse burde stoppe Veien for yderligere Nedgang ved at søge at bevirke, at man gik over fra Karrumsbestatning til Produkt-

bestatning, kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Thi for mig staar det saaledes, at det vil være uundgaeligt, samtidig med, at man drøfter Spørgsmaalet, om man skal skifte System, saa tillige at komme ind paa Spørgsmaalet om en Forhøielse af Brændevinsafgiften. Jeg tror ikke, at det vil være praktisk gennemførligt at stille disse to Spørgsmaal fra hinanden. Efter Oplysninger, som jeg fandt mig foranlediget til at skaffe tilveie i forrige Samling, staar det saaledes, at blot en Produktbestatning af 10 Dre pr. Pot vil give Statskassen en ikke ganske ubetydelig Merindtægt, end den nu har, og jeg tror dog ikke, at man ret vel vil kunne komme til at foreslaa en Produktbestatning med et mindre Beløb end dette. Men allerede en saadan Forøgelse af Statsindtægten med — saavidt jeg erindrer — $\frac{3}{4}$ Million Kr. vil det være umuligt at foreslaa for Nøgtdagen, naar man ikke samtidig dermed foreslaar en Nedsættelse paa andre Omraader, eller med andre Ord kommer ind paa den store Revision. Denne vil jeg komme ind paa i samme Dieblit, hvor jeg kan have Forventning om, at Spørgsmaalet med Nytte kan drøstes; men jeg fastholder min Formening om, at det at bringe Sagen ind ved Regeringens Initiativ, førend der har udtalt sig en saadan Tilbøielighed til at komme ind paa en samlet Revision, at indbringe Sagen ved Regeringens Initiativ, førend den Tid er kommen, hvor man fra Repræsentationens Side har ytret Villie til at gennemføre den paa en praktisk Maade, kun vil være at skade Sagen og ikke at gavne dens Gennemførelse. Jeg skal meget villig finde mig i de Nederlag, som den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kredts (Bloug) betegnede som de Nederlag, der føre til Seir. Det er en Selvfølge, at det at seire gennem Nederlag ikke kan have noget Afstrækkende ved sig. Men jeg har en Formodning om, at man i det Sted kun vil berede sig frugtesløse Nederlag ved at komme for tidligt frem med disse Forslag, ja endog saa Nederlag, der ere mere end frugtesløse, idet man sandsynligvis vil have yderligere udstudt den Tid, hvori i Virkeligheden Revisionen kunde blive gennemført. Naar det ærede Medlem advarede mod at sætte for bestemt en Dæmning mod Strømmen, fordi Strømmen, selv om jeg vilde kunne staa imod den, saa længe jeg beholder denne Plads, dog vilde kunne blive saa stærk, at den vilde kunne bortskylle den, der efter mig skulde røgte det Hverv, som jeg nu har at røgte, saa nærer jeg ingen Frygt i saa Henseende. Løvertimod, jeg nærer den bestemte Forventning, at efter mig vil der komme til at staa Finansminister efter Finansminister paa denne Plads, som ikke ville gaa ind paa denne Art af Revisioner, som i Virkeligheden ere betydelige Reduktioner af Statsindtægterne, og det ikke af Methaveri eller Prin-